

STRAATPASTORAAT DEN BOSCH

Jaarverslag 2025

Voorwoord van de voorzitter

Dak- en thuislozen. Deze woorden lezen we, of spreken we gemakkelijk uit, als één geheel. En toch... bij daklozen gaat het over mensen zonder dak, over degenen die buiten slapen of in een opvang. Thuisloze mensen hebben wél een dak boven hun hoofd, een huis, maar het probleem is dat het vaak niet als een 'thuis' aanvoelt.

Op 20 december hebben straatpastor Lianne en ik een lint met een wens in *Harrie's Hoopboom* op de Parade mogen ophangen. We lieten erop printen: "Hoop: In Den Bosch slaapt niemand meer op straat 's nachts." In een rijke stad als 's-Hertogenbosch moet het toch mogelijk zijn dat er *niemand* meer op straat hoeft te slapen! Dat is onze hoop voor de daklozen. En die hoop blijven we uitdragen!

Daarnaast zet straatpastor Lianne zich met vele vrijwilligers in om mensen een thuis te geven. Door hen te bezoeken op de plekken waar ze wonen. Of door aandacht voor hen te hebben, door een luisterend oor. Daardoor kan er – soms even – een ruimte ontstaan met de warmte die bij een thuis hoort. Een mooie spreuk zegt het zo: "Een huis bouw je met handen, een thuis bouw je met je hart."

Als bestuur proberen we vanuit ons hart zo goed mogelijk het werk van Lianne en de vrijwilligers te faciliteren. En we zijn zeer blij met de vele mensen die betrokken zijn op het straatpastoraat. En die deze vlam van hoop en hart met ons levend houden!

Dank voor al uw steun langs welke wegen dan ook!

Namens het bestuur van het straatpastoraat,

Br. Fer van der Reijken, voorzitter

Inhoud

Voorwoord van de voorzitter	2
Inleiding.....	4
Wekelijks activiteiten.....	6
Kunstproject	6
Persoonlijke contacten	6
Spreekuur	7
Straatpastoraatviering.....	7
Huisbezoek	7
Zingeving	8
Diverse andere activiteiten.....	8
Bijzondere activiteiten.....	9
Pelgrims van hoop	9
Tuinfeest	9
KNR pelgrimstocht.....	9
Carnavalsviering	10
Pasen	10
8 Maart-Rozenkransviering.....	10
Daklozendag	10
Kerstviering.....	10
Expositie	11
Herdenkingsdiensten en Allerzielen viering.....	11
Schrijfactie Amnesty International	11
Serious Request	11
De winteropvang	12
Vooruitzichten	12
Oost-Europeanen.....	13
Tot slot	13
Financieel verslag 2025	14
Inkomsten.....	14
Uitgaven.....	14
Balans per 31 december 2025.....	15
Prognose 2026 – 2028.....	15
ANBI-status en dank	15
Financiële verantwoording 2025	16

Inleiding

Voor het Straatpastoraat Den Bosch (wij zijn een Katholieke stichting) was 2025 het jaar van de HOOP. Het gehele jaar stond in het teken van “**Pelgrims van de hoop**”. Aan het thema hebben wij op verschillende manieren meegewerkt. Hoe dit concreet eruit zag zal in het hoofdstuk bijzondere

activiteiten beschreven worden. Eerst wil ik het hebben over de straat en het leven aldaar. Want ik ben gezonden naar hen toe – dit jaar in het bijzonder met een boodschap van hoop- “*maar zij zenden mij ook terug*”. Hun verhalen zijn een boodschap die teruggegeven moet worden aan jullie allen zodat duidelijker wordt hoe het gaat op straat en wat er mogelijk te verbeteren is.

Zoals de Kerk een wereldwijd themajaar kan uitroepen zo kunnen daklozen dat niet. Er is geen comité dat zulke dingen bedenkt. Toch weet ik een ding vrij zeker. Als ze een thema zouden bedenken zou het zeker niet die van de hoop zijn. Er was veel, te veel hopeloosheid. Ik ben zelf diepbedroefd geweest om mensen te zien die geen hoop meer konden ervaren, zozeer dat ze zelf een eind aan het leven hebben gemaakt. Het waren twee zulke lieve mooie mensen die niemand nu al had willen missen. Toch hebben ze de waarde van het eigen leven niet kunnen inzien.

Behalve dat deze mensen erg gemist worden zijn er meer mensen overleden. Vaak hoor ik “er zijn dit jaar veel mensen van de straat overleden” ik herken dit gevoel. Veel ‘*prominente*’ daklozen die het straatbeeld bepaalden zijn ons ontvallen. Toch hebben wij dit jaar niet buitengewoon veel overleden mensen herdacht bij onze jaarlijkse herdenkingsdienst voor de overledenen. Ondanks dat de concrete cijfers meevallen blijft het gevoel staan. Zeker ook omdat er verschillende nare overlijdens waren in de afgelopen jaren. Naar, in de betekenis dat het leven ontnomen is door ongeluk of misdrijf of ergens daartussen in; daar is soms nooit opheldering over geweest. Het resultaat blijft dat hun vrienden, de mensen van de straat, plotsklap met lege handen blijven staan.

De complete hopeloosheid heb ik dit jaar ook ervaren in de vrouwenopvang waar een van de vrouwen die daar ondergedoken zat, gevonden is door haar ex en werd vermoord. Al deze vrouwen vertelden verhalen over hoe hopeloos zij zich hebben gevoeld. Hoe moeizaam de juiste hulp op gang kwam, hoe hopeloos ze ervan werden dat er in de krant heeft gestaan dat Den Bosch een vrouwenopvang heeft. Aangezien ze hier in grootste geheim zaten en van sommige vrouwen de ex-partner niet wist van het bestaan van deze opvang.

Hopeloosheid was er ook bij mensen die dakloos waren en lang, meer dan een jaar wachten op de juiste doorstroommogelijkheid. Hopeloosheid was er bij mensen die alles kwijt waren geraakt en ineens moesten leven tussen mensen met psychische- en verslavingsproblemen. Bij velen heb ik het gevoel aangetroffen dat ze vonden dat ze niets meer te verliezen hebben. Dit is een gevaarlijk gevoel, je ziet mensen dieper wegzakken dan ze zelf ooit voor mogelijk hadden gehouden.

Enkele van de mensen die ik hierboven heb beschreven, zijn situaties waarvan niemand weet wat mee aan te moeten. Maar de hopeloze gevallen heb ik nog niet benoemd. Deze hopeloze gevallen zijn Bosschenaren die zo’n complex gedrag hebben dat ze op geen enkele opvang meer welkom zijn. Het zijn de Bosschenaren die niet de juiste zorgindicatie hebben, of juist wel een indicatie maar waar die

zorg niet gewaarborgd kan worden. Het zijn de enkele uitgeprocedeerde asielzoekers die ik tegenkom met een te grote psychische kwetsbaarheid en natuurlijk zijn het de Europeanen die hier geen rechten hebben. Ik merk dat juist zij zich in een hopeloze situatie bevinden. Juist zij zijn kwetsbaar doordat ze geen rechten hebben en alleen gebruikt of misbruikt worden in uitzendconstructies. In zulke rechteloze situaties is de juiste weg blijven bewandelen bijzonder moeilijk.

Zonder nu verder in te gaan op deze problematiek wil ik een wat overzichtelijker voorbeeld schetsen. Bij ons in het straatpastoraat helpt de Poolse zuster Wioletta als vrijwilliger. Op de meest gekke tijden zijn wij er dit jaar samen op uit getrokken. Zo werden we op een zaterdagavond gebeld door een Poolse dakloze man die erg bang was dat hij dood zou gaan en geen mogelijkheid zag tot medische hulp of überhaupt een geruststellend gesprek. Dus zijn wij eropaf gegaan. Na lang zoeken vonden we waar hij zich verstopt had, en hebben wij hem wel dat geruststellende gesprek kunnen bieden. In dit gesprek konden we hem laten inzien dat het beter voor hem zou zijn terug te gaan naar Polen. Hij was voor die nacht voldoende gerustgesteld over zijn gezondheid maar toch bezorgd genoeg dat hij op het idee kwam dat hij van de straat af moest. Helaas was dit goede voornemen van korte duur.

Wat later kwam zijn maat in het ziekenhuis te liggen. Omdat wij al lang contact met hen beiden hadden en veel met hen hebben meegemaakt, gingen wij op bezoek bij deze andere Poolse man in het ziekenhuis. Ook deze man was in zeer slechte gezondheid. De Poolse zuster opperde om voor hem een priester te regelen voor de biecht en/of het ziekensacrament. Hier stemde hij mee in. De Poolse priester kwam en heeft volgens mij echt een wonder verricht. Deze man had namelijk na het gesprek met de priester besloten terug te keren naar Polen. Dit was natuurlijk vaker tegen hem gezegd en gevraagd, maar het was voor hem nooit een optie die zelfs maar bespreekbaar was. Maar nu had hij een standvastig besluit genomen. Stichting Barka zou zijn terugreis regelen maar daarvoor hadden ze nog twee dagen meer nodig. Door Stg. Barka en ook door Nederlandse hulpverlening is gevraagd of hij nog 2 dagen langer in het ziekenhuis kon blijven want terug op straat en terug naar zijn drinkmaten was geen optie. Wij hadden goede hoop voor deze man dit maar sloeg om in grote vrees toen hij het ziekenhuis werd uitgezet. De reden hiervoor was dat hij gestolen zou hebben. Dit bleek om twee zakjes suiker te gaan. Hij was enorm terneergeslagen dat ze hem daarvoor zo zwaar hadden gestraft. De Poolse zuster en ik haalden hem op en probeerden hem goede moed in te praten en brachten hem naar de opvang in Oss. Daar zou hij 1 of 2 nachten mogen blijven tot hij terug zou gaan naar Polen. Langer konden ook zij hem geen kamer geven. In die zelfde tijd ging ook de winteropvang open. Wij waren bang dat hij daar, als alcoholist die besloten had niet meer te drinken, zou leven tussen de dronken mannen die zijn eigen taal spreken. Met grote vreze zagen wij telkens de datum van vertrek zijn opgeschoven worden. Alles wat wij konden hebben wij gedaan om hem te bemoedigen en op de juiste weg te houden. In dit geval is het gelukt. De laatste berichtgeving uit de opvang en afkickkliniek uit Polen is dat hij het erg goed doet.

Voor de andere Poolse man die zelf had bedacht dat hij terug wilden naar Polen hadden wij ook goede hoop. Zeker omdat hij tegen ieders verwachting in zelf contact had opgenomen met Stg. Barka voor zijn terugkeer. Helaas is hij hooguit een maand in Polen geweest en toen was hij al terug.

En zo sta ik hier gezonden met een boodschap van hoop in de vaak vrij hopeloze wereld van de straat. Hoop lijkt hier ver te zoeken en toch is het de moeite van het zoeken waard. Want er is wel degelijk hoop op straat. De ware pelgrims van de hoop zijn misschien wel al die daklozen, die al dan niet met rechten, iedere dag de moed vinden om aan een nieuwe dakloze dag te beginnen. Om iedere nieuwe dag in een opvang te beginnen waar ze niet gelukkig zijn. Om iedere dag onder ogen te zien. En iedere

dag opnieuw verder te gaan met wachten op een hulpverleningstraject waarin ze inmiddels alle vertrouwen verloren hebben. En toch lukt het hun om behulpzaam te zijn naar elkaar. Om elkaar op te beuren met humor en om, tenminste naar mij toe, altijd vriendelijk te zijn.

Ik kan dan wel gezonden zijn met de boodschap van hoop maar de ware betekenis van hoop, om deze vast te houden en om door te zetten, krijgt gestalte op de straat. Waar een abstracte theologie werkelijkheid wordt en tot in de diepste haarvaten wordt doorleefd.

Daarom kan ik, terugkijkend op 2025, volmondig zeggen: Ja wij waren pelgrims van de hoop. Hoop en wanhoop hebben wij in het straatpastoraat en dus op straat in alle diepte doorleefd.

Wekelijks activiteiten

Al een aantal jaar bericht ik dat het op straat rustiger is. Ooit begon ik, met werkdagen gevuld met alleen maar op straat aanwezig zijn. Dat is al jaren niet meer het geval. Dit vooral omdat het gewoon rustiger is met daklozen op straat. Zeker kom ik ze nog wel tegen maar ze zijn dan onderweg naar een afspraak, naar Stichting Loods, naar een kameraad of ze zijn druk aan het werk, vooral blikjes zoeken wordt veel gedaan.

Natuurlijk wordt er ook nog wel rondgehangen op straat, gedronken en drugs gebruikt. Maar het is volgens mij niet meer in die mate zoals vroeger, toen mensen echt op straat rondhingen omdat ze nergens anders heen konden. Dit betekent voor mij dat mijn werk zich minder op straat afspeelt en ik steeds meer gestructureerd ergens op een opvang ben. Zo ben ik iedere dinsdag tijdens de lunch in een van de twee hostels. Hoewel het allebei hostels zijn, is het leuk om te zien dat de lunchafspraak zich er anders ontwikkeld heeft. In het ene hostel is het altijd gezellig om mee te lunchen; ik zie iedereen meestal even, de een met een korte begroeting en met anderen altijd een langer en goed gesprek. In het andere hostel arriveer ik altijd wat eerder om met een bewoner te spreken. Dit zijn altijd intensieve gesprekken. Tijdens de lunch lopen de gesprekken vaak niet echt, maar inmiddels is er een goede band opgebouwd met de mensen die daar werken. Zo hebben wij een activiteit georganiseerd en ben ik uitgenodigd voor Sinterklaas en de Kerstbingo. Ik hoop dat ik in het ene hostel verder kom met het organiseren van activiteiten en dat de gesprekken tijdens de lunch bij het andere hostel prima blijven verlopen.

Kunstproject

Op dinsdagmiddag hebben wij in het straatpastoraat altijd ons kunstproject. IJverig wordt er geschilderd, gekleurd, gehaakt en soms gekleid. Dit heeft dit jaar geresulteerd in onze eerste expositie en in een kraampje op de kerstmarkt. Beide bij het inloophuis *EigenTijd*.

Sinds eind vorig jaar is het huiskamerproject/inloophuis EigenTijd geopend. Ik ben erg blij dat dit er is. Het loopt goed, ik vind het een fijne plek waar ik met een gerust hart en vol vertrouwen daklozen naartoe stuur. Zelf ben ik er iedere week tenminste 1 maal. Dit tot op heden nog op een wisselende dag .

Persoonlijke contacten

Iedere woensdag lunch ik mee op het inloopschip. Deze plek kan ik niet anders omschrijven dan altijd dynamisch. Geregeld zitten er bewoners die veel onrust met zich mee dragen en overactieve bewoners. Ondanks dat ik het als heel gezellig ervaar wordt het door de bewoners zelf ook vaak als een te

prikkelijke omgeving ervaren. Dat kan ik wel begrijpen; ik heb het afgelopen jaar geregeld 'klapperende oren' gehad van alles wat ik daar gezien en gehoord heb. Voor mij was het een bezoekje van 1 tot 3 uur, naargelang de mensen aangaven met mij te willen spreken. Voor bewoners is dit het dagelijks leven, sommigen van hen wonen daar al geruime tijd terwijl ze zich er niet altijd veilig voelen. Dit maakt dat ik soms vermoed dat 'prikkelijke omgeving' een zwaar understatement is.

Iedere week ben ik ook aanwezig op stg. Loods, meestal op donderdag aan het einde van de ochtend maar soms lukt dat niet en ben ik er op een woensdag. Telkens neem ik mij voor om regelmatig op een andere dag te komen omdat veel deelnemers er een vaste werkdag hebben. Als ik op een vaste dag kom dan mis ik een aantal deelnemers die ik dan alleen ontmoet tijdens een bingo of kerstviering en dat is jammer. Wanneer ik ook kom op de Loods, het is er altijd goed, soms zelfs rustig en altijd tref ik er een fijne hartelijke sfeer.

Spreekuur

Op donderdagmiddag is er, volgens de vaste traditie van het straatpastoraat, altijd spreekuur. Gemiddeld hadden wij in 2025 ongeveer 9 mensen per donderdag en dat is hetzelfde als andere jaren. Een gemiddelde betekent dat we soms uitschieters naar boven en beneden hebben. Beide vind ik niet fijn, als het te rustig is vraag ik af hoe het komt, en als het te druk is en ik in 2,5 uur meer dan 12 persoonlijke gesprekken met grote problemen moet bespreken ben ik uitgeteld aan het eind van mijn spreekuur.

Het wekelijkse spreekuur is de enige activiteit waarin wij de namen van de bezoekers opschrijven en waarvan we dus concrete cijfers hebben. Gemiddeld hadden wij 9,3 bezoeker per week. In totaal hebben wij iets meer dan 80 verschillende bezoekers mogen ontvangen tijdens het spreekuur. Opvallend was de uitschieter van bezoekers in augustus. Toen hadden we de ene week 19 en de andere week 16 bezoekers. Ondanks dat het niet in cijfers van het spreekuur vertaald werd, is ook december altijd een hele drukke maand in het straatpastoraat. Zowel in augustus als eind december hebben veel mensen vakantie. Dit zou een verklaring kunnen zijn voor onze uitschieters in augustus en de algemene decemberdrukte. Veel hulpverleners zijn dan weg, het hele land is zo ongeveer dicht en daklozen moeten ergens naar toe.

Andersom werkt het ook zo, als ik vakantie heb is het ook bij het straatpastoraat rustiger met bezoekers.

Straatpastoraatviering

Eens in de maand hebben wij onze Straatpastoraatviering, deze vieringen zijn zeer geliefd bij een klein trouw clubje en voor een enkele bezoeker die toevallig eens komt aanwaaien. Toch is het qua aantallen niet een grote groep die erop afkomt. Ook degenen die er toevallig eens bij aanwezig zijn waarderen de vieringen enorm. Maar zij lijken veel moeite te hebben met het nakomen van afspraken en daarmee is ook gestructureerd inplannen van een kerkbezoek moeilijk.

Huisbezoek

Naast deze vaste activiteiten besteed ik ook veel tijd aan huisbezoek. Deze huisbezoeken zijn van ziekenhuis tot afkickkliniek tot werkelijk huisbezoek tot afspraken met daklozen op individuele basis bij ons in het klooster. Dat ik mensen blijf opzoeken, waar ze ook heen gaan wordt altijd erg gewaardeerd. Het verstevigt de band en het helpt mensen ook om door levensfases heen te komen. Dit zal ik toelichten met een voorbeeld. Ik ken iemand al jaren van diverse opvangen en ik sprak deze persoon

ook vaak op straat. Waar deze ook heen ging ik bleef, als er behoefte was, op bezoek komen. Zelfs in de afkickkliniek, die andere half uur rijden was, ben ik op bezoek geweest. Na een lang traject had deze persoon eindelijk een eigen huis, was succesvol afgekickt dus het leek goed te gaan. Maar toen kwam de depressie. Het is vreselijk moeilijk als niets meer zin heeft. Omdat ik deze persoon al zoveel jaren ken wist ik dat deze eerder zwaar geleden had onder depressie. Hierdoor kon ik ook een waardevolle gesprekspartner zijn in terugblikken op het leven, op zoek gaan wat de moeite waard was en eraan herinneren dat depressie (zeker met de juiste medicijnen) ook weer voorbij kan gaan. Ik wist immers dat dit eerder ook het geval was. Inmiddels is het behoorlijk gelukt weer een zinvol leven op te bouwen. Ook het grote verdriet, geen contact met familie, is inmiddels weer opgepakt. Zo kan het ook gaan. Ook in andere gevallen, waar ik mensen al jaren spreek en die op een dood spoor lijken te komen, kan ik door ons jarenlange contact mijn zorg over hen delen en bevragen of ze zelf deze zorg van mij delen of herkennen.

Zingeving

Het specialisme van het straatpastoraat is zingeving. Juist in het jarenlang met mensen optrekken en het op de hoogte zijn van verschillende fases in het leven, zorgt voor zingeving op een heel diep niveau. Het voelt bijna 'heilige grond' waar iemand je toe laat om daar het diepste van zijn zelf te laten kennen en het te durven bespreken of uit te spreken.

Het met mensen onderweg zijn is het mooiste onderdeel van het straatpastoraat.

Diverse andere activiteiten

Naast de wekelijkse activiteiten zijn er bij het straatpastoraat ook enkele jaarlijkse activiteiten die we zelf organiseren of waar we aan meewerken.

Zo organiseren we jaarlijks een vrijwilligersdag. Een dag die onze vrijwilligers krijgen aangeboden als kleine blijk van waardering voor alles waarin ze het Straatpastoraat helpen. Ik kan wel zeggen dat wij zonder de vrijwilligers alle wekelijkse en bijzondere activiteiten niet konden uitvoeren.

Een keer per jaar nodigen we donateurs en subsidiegevers uit om te vertellen welke activiteiten er zijn geweest en welke veranderingen ik zie in het leven op straat en bij onze vaste bezoekers.

Ook erg gewaardeerd zijn de speciale vieringen zoals in 2025 de Carnavalsviering, de Paasviering, de Kerstviering en de Allerzielenviering. Een nieuwe viering die in 2025 voor het eerst werd gehouden was de '8 Maart-Rozenkransviering'. Verder namen vrijwilligers deel aan enkele interessante trainingen en workshops zoals de dag van het Armoedefonds, een interessante bijeenkomst waar meer werd verteld over kansenongelijkheid, ondersteuning bij armoede en de dierenvoedselbank. Verder werd de Straatpastor gevraagd om een bijdrage te leveren bij de Dialoogtafel aan de voet van de kathedraal en bij Harrie's Hoopboom, die met kerst bij de kerstboom op de parade stond. Wij gaven de wens mee: *Hoop: In Den Bosch slaapt niemand meer op straat 's nachts! Zalig Kerstfeest van het Straatpastoraat.*

Bijzondere activiteiten

Pelgrims van hoop

In de inleiding vertelde ik al dat 2025 in de Katholieke kerk het jaar van de hoop was. Ter gelegenheid van dit bijzondere jaar is de bisschop, Mgr. de Korte, bij ons op bezoek geweest. Eerst heeft hij geïnteresseerde dak- en thuislozen ontmoet in de Claraaal van het klooster. Later heeft hij enkelen van hen nog individueel gesproken. Het was van grote betekenis voor deze mensen om de bisschop te kunnen spreken. Daarna ben ik met de bisschop en klein gevolg naar het Hostel gegaan. Hier heeft hij een rondleiding gehad en is bij een bewoner op de kamer geweest en hebben ze gesproken. Daarna zijn we allemaal naar Stg. Loods gegaan waar de bisschop een lunch en ook een rondleiding kreeg.

Tuinfeest

In de zomer organiseerde het Straatpastoraat een tuinfeest. Ter voorbereiding zijn we in het kunstproject maanden bezig geweest om een 'pelgrims-van-de-hoop-spel' te ontwikkelen. Gezamenlijk hebben wij een groot speelbord gemaakt met speltegels die lijken op ganzenbord maar dan levensgroot uitgelegd op de parkeerplaats. In het spel kregen deelnemers opdrachten als, 'wat is een heilige', 'rustmoment – kijk om je heen en glimlach', 'pelgrims van hoop – waar hoop jij nog naartoe te gaan', 'wat helpt jou tot rust te komen', maar ook 'ga 5 stappen terug om te reflecteren'. Na dit spel waar iedereen aan mee deed was er zelfgebakken friet met frikandellen. Een zeer geslaagde zomeractiviteit.

KNR pelgrimstocht

Deze zomer organiseerde de KNR¹ een pelgrimstocht voor religieuzen door Den Bosch. Ze hebben mij gevraagd als vertegenwoordiger van het straatpastoraat om het middaggebed te maken en daarin voor te gaan. Hiervoor zijn mooie teksten ontstaan en was het voor iedereen een geslaagde middag.

¹ KNR: Konferentie in Nederland verblijvende Religieuzen

Carnavalsviering

Wij houden onze viering altijd de eerste zaterdag van de maand. Dit jaar viel dat gelijk met carnaval. Dus hadden wij het geluk om een carnavalsviering te houden. In een normale viering beginnen wij altijd met een rondje goed nieuws en slecht nieuws waarin de aanwezigen lief en leed kunnen delen. Omdat het carnaval was hadden wij in plaats daarvan een rondje moppen vertellen en grapjes maken. Het was zeer zeker de grappigste dienst van het jaar en toch had het een serieuze toon dankzij de gevoelige carnavalsliedjes als het Bossche 'ooit': *'Ooit zijn we allen samen, ooit staan we hand in hand, met nooit vergeten namen, ongeacht hun rang of stand'*

Pasen

Na carnaval werd het natuurlijk Pasen. Het staat nog bij onze bijzondere activiteiten maar het is inmiddels een traditie geworden in het straatpastoraat. Eerst een viering met het zegenen van de Paaskaars. Deze kaars is het licht dat het hele jaar mee gaat naar alle vieringen en herdenkingsdiensten. Daarna volgt het paaseieren zoeken in de kloostertuin. Wie de meeste eieren vindt wint een prijs. Als ik hierover vertel kijken mensen mij soms verbaasd aan. "Gaan daklozen paaseieren zoeken?" vragen ze mij dan. Ik moet dan naar eerlijkheid antwoorden dat al maanden van tevoren onderling tactieken worden besproken om zoveel mogelijk paaseieren te vinden.

8 Maart-Rozenkransviering

Behalve oude vertrouwde tradities voortzetten zijn wij dit jaar begonnen met een nieuwe traditie. Op Internationale Vrouwendag hadden we onze eerste 8 maart viering. Het was een mooie viering, geïnspireerd op het rozenkransgebed met teksten, liederen en gebeden. Niet alleen voor vrouwen maar voor alle mensen in moeilijke situaties. In deze viering hebben we van een verkorte vorm van de rozenkrans gebeden, gezongen, naar een tekst geluisterd en zijn we samen stil geweest. Na het *Onze Vader* volgden 3 *Weesgegroeten* waarna 2 minuten *stilte* volgden. Daarna een betekenisvolle korte tekst en een lied. Dit werd enkele keren herhaald. De herhaling van de gebeden, de verhalen en vooral ook de stiltes maakten indruk. Het was mooi en inspirerend en zal zeker een vervolg krijgen.

Daklozendag

Het meedoen, in samenwerking met Stg. Loods, aan de Internationale Daklozendag op 10 oktober is ondertussen ook een traditie geworden in het straatpastoraat. Wij zijn ooit begonnen met soep uitdelen met daklozen aan voorbijgaande mensen, dit als omkering van de rollen. Het jaar daarop was dit al uitgegroeid tot 'een huiskamer op straat' neer te zetten en een flyer uitdelen die mensen bewust maakte dat ze te gast zijn in de huiskamer van de daklozen: de straat. Een of twee jaar later heeft Netwerk Dak dit idee opgepakt om op Daklozendag een huiskamer op straat in te richten. Het is inmiddels een landelijke actie geworden waar wij ook nog steeds trouw aan meedoen.

Kerstviering

Op zaterdag 20 december hielden we weer onze jaarlijkse kerstviering voor alle betrokkenen bij het Straatpastoraat. In de viering in de kloosterkerk werd volop meegezongen en werden kaarsjes aangestoken voor dierbare intenties. Traditioneel was daarna in het Franciscushuis een gezamenlijke maaltijd, dit keer een heerlijk Chinees-Indisch buffet. De maaltijd werd dit jaar financieel mogelijk gemaakt door de Orde van de Tempeliers die ook hielpen met het serveren.

Expositie

Vol trots kan ik melden dat het dit jaar eindelijk zo ver was: We hadden onze eerste expositie van het kunstproject. De schilderijen die bij ons op dinsdag worden gemaakt zijn van hoge kwaliteit. Het is echt goed werk waar ik al een tijdje een expositieruimte voor zocht. De pas geopende gemeentelijke *Huiskamer Eigentijd* stond open voor dit idee. Van november tot januari hebben de kunstwerken van onze deelnemers en vrijwilligers daar de ruimte opgefleurd. Verschillende werken zijn verkocht en leverden zo een zakcentje op voor de kunstenaar.

Herdenkingsdiensten en Allerzielen viering

Gedurende het jaar doe ik bij het overlijden van een dakloze in een van de hostels of bij Stg. Loods een herdenkingsdienst. Met zo persoonlijk mogelijke gedichten en verhalen zet ik een portret neer van de overledenen, er is ruimte voor de aanwezigen om herinneringen op te halen over de overleden persoon en een kaarsje aan te steken. Soms leren aanwezige familieleden dan, tot hun verrassing, de overledene op een totaal andere manier kennen. Eens per jaar, rond Allerzielen herdenken wij in onze viering alle overledenen van afgelopen jaar. Dit jaar waren dat 9 mensen.

Schrijfactie Amnesty International

Aan het eind van het jaar organiseert Amnesty International een landelijke schrijfactie waarin wereldwijd regeringsleiders worden opgeroepen om politieke gevangenen vrij te laten en misstanden op te helderen. Al een aantal jaar doen wij hier als straatpastoraat aan mee. Wij bidden iedere viering trouw voor gevangenen. Er zijn immers altijd wel enkele van onze bekenden in de gevangenis. Ik ben van mening dat ons gebed gevolgd mag worden door concrete handelingen, dit doen we door mee te doen aan de schrijfactie.

Serious Request

Dit jaar was Serious Request in Den Bosch aanwezig, het was een grote happening waar de gemiddelde Bosschenaar zeer content mee was. En zoals het een Bosschenaar past heb ik ook veel trotse verhalen gehoord over het feit dat er zoveel geld was opgehaald voor het goede doel. Ik gun iedereen de gehele wereld en al het goeds op aarde, maar als straatpastor was ik blij toen ze weer vertrokken waren. Hun aanwezigheid ging namelijk ten koste van mijn eigen goede doel; de daklozen van Den Bosch. Het ging al fout op de elfde van de elfde waar daklozen normaal veel ophalen aan statiegeldbikers. Dit jaar had Serious Request al een inzamelactie gestart om het statiegeld in te leveren voor hun goede doel. Hierdoor liepen de armsten van onze samenleving veel inkomsten mis. Normaal als er een evenement is profiteren de daklozen er ook van maar ook in de week dat Serious Request in de stad was hebben ze weinig statiegeld opgehaald. Ook stonden er in de stad ineens koren te zingen om geld op te halen voor het goede doel. Ze stonden precies op de plek waar normaal een straatmuzikant altijd staat. Zij hadden een vergunning van de gemeente om daar te staan zingen, en zo werd de straatmuzikant verdrongen. Hij zag het met leden ogen aan en zei met een hopeloos gebaar "concurrentie". Vandaar dat ik als straatpastor erg blij was toen dit evenement voorbij was.

De winteropvang

In de koude wintermaanden mag, in principe iedereen, binnen slapen als de gevoelstemperatuur onder nul is. Dit leidt tot verwarring; ik kwam mensen steenkoud tegen die niet wisten dat de winteropvang was opengegaan. Bij hun weten was de winteropvang dicht. Het bleek dat deze al twee dagen open was omdat het te koud was om verantwoord buiten te slapen.

Vooruitzichten

In een veranderde samenleving blijven wij als straatpastoraat zoeken naar wegen om de meest kwetsbare en kansarme mensen nabij te zijn en hun een stem te geven. Door de jaren heen verandert de maatschappij en dus ook de daklozenpopulatie die onmiskenbaar een onderdeel zijn van onze samenleving. Er is al jaren ingezet op een participatiesamenleving en een *housing first* concept. Dit heeft tot gevolg dat steeds meer mensen in een eigen woning zitten of een eigen kamer hebben op een woonvoorziening. Dat kan zowel positief als negatief uitpakken.

De kwetsbare mensen met een eigen woning zijn en blijven afhankelijk van de hulpverlening. Als dit goed werkt zit hier een grote verbetering van de kwaliteit van leven. Toch kom ik ook veel tegen dat mensen ook dan aan het strijden zijn om de juiste zorg te krijgen, om ervoor te zorgen dat de zorgafspraken door de hulpverlening worden nagekomen. Het is een driedubbele strijd; de strijd met de zorg zodat afspraken worden nagekomen, een strijd met zichzelf om telkens opnieuw de deur te openen voor zorgverleners en er is een strijd tegen eenzaamheid. Want in de opvang hebben mensen geen eigen plek, geen dagbesteding, geen partner, zien hun kinderen niet, mogen hun hond niet meenemen, etc.. Vaak verlangen mensen aan de ene kant naar rust maar vechten ze ook tegen eenzaamheid. Dit maakt het totaal tot een **wankel evenwicht**. Als straatpastor dwaal ik met hen ergens mee in dit wankel evenwicht.

In de **presentietheorie** is de straatpastor onderdeel van iemands sociaal-cultureel-kapitaal. In de praktijk betekent dit, het met iemand uithouden ook als deze een heftige strijd met zichzelf levert en even niet zijn of haar aardige zelf kan zijn. Het betekent ook helpen reflecteren over hun verhouding met de hulpverlening. Dit kan door mensen in een gesprek goed naar zichzelf te laten luisteren, en zo een doordacht en juist handelen tevoorschijn te laten komen.

De zingevingsvragen die ik als straatpastor tegen kom zitten steeds vaker in deze hoek. Het zijn voor mij verpakte levensvragen over hoe iemand om kan gaan met zichzelf en met de wereld om zich heen.

Mensen die met deze vragen zitten zijn steeds minder op straat te vinden. Dit betekent dat ik ze tref in het inloophuis, op mijn spreekuur of op huisbezoek. Het zijn individuele trajecten die vaak lang lopend zijn. Hierin zit voor mij een spanningsveld binnen het straatpastoraat. Wij zijn er juist voor zin- en levensvragen, voor het goede individuele gesprek. Toch ben ik straatpastor voor een groot aantal Bosschenaren en is onze kracht het laagdrempelig aanwezig zijn en makkelijk toegankelijk blijven voor iedereen.

Het spanningsveld is dat dit beide tijd kost. Teveel van het een is niet goed, teveel van het ander ook niet. Door goed aan verwachtingsmanagement te doen en een scherp oor te blijven houden voor wat noodzakelijk is heb ik afgelopen jaar hierin **een goed evenwicht gevonden**.

Waar ik in **2026 extra aandacht** aan wil geven is het zoeken naar manieren om laagdrempelig aanwezig te zijn op een van de hostels en de VLV². Op sommige plekken werkt aanwezig te zijn bij de lunch erg

² VLV= Voorziening Langdurig Verblijf

goed en spreek ik op die manier veel mensen en weten zij mij te vinden. Hieruit vloeit op een natuurlijke manier ook het individuele gesprek voort, zodat het evenwicht dat ik hierboven beschrijf als vanzelf gaat. Soms is het zoeken en uitproberen wat bij een locatie en vooral bij de bewoners goed werkt. In een van de hostels en de VLV wil ik in 2026 verder gaan uitzoeken hoe ik hier, op een voor de bewoners fijne manier, aanwezig en beschikbaar kan zijn.

Oost-Europeanen

In de daklozenwereld, vooral de echte buitenslapers, zijn procentueel steeds meer mensen afkomstig uit Oost-Europa. Zij zijn op dit moment de werkelijke daklozen van onze samenleving. Het is een groep mensen die eigen uitdagingen kent. Ik ben dan ook erg blij met de hulp van de Poolse zuster Wioletta die de taal en cultuur kent. Wij zijn dit jaar *'outreaching'* te werk gegaan. Dus wij gaan samen op Oost-Europeanen af, soms bijvoorbeeld op een zaterdagavond als de situatie dat vraagt, of we halen mensen op uit het ziekenhuis als dat nodig is. Zuster Wioletta gaat geen uitdagingen uit de weg, zij kan goed met de mensen omgaan en het is voor ons beiden goed om samen op een situatie af te gaan. Het is dan ook een hele fijne **samenwerking**.

Eerst sprak ik veel Poolse mensen die naar mij toekwamen voor praktische hulp. Met name over een paspoort, kleding, BSN-nummer of om wat eten. In het afgelopen jaar ontdekte ik dat Peter van Tilburg van de PKN op maandag hetzelfde is gaan doen. De situatie werd onoverzichtelijk, vond ik, terwijl het wel om kostbare en belangrijke documenten gaat. Daarom ben ik gestopt met deze praktische hulp, vooral de hulp bij paspoorten. Dit zal in 2026 een kleine terugloop betekenen voor het spreekuur. Aan de andere kant heb ik nu mijn handen vrij om er op andere, meer pastorale wijze, voor deze mensen te zijn. Ik spreek mensen nu geregeld. Deze vertrouwenscontacten die ontstaan op het inloopschip of in het inloophuis resulteren vaak in outreachwerk zoals eerder beschreven.

Tot slot

Voor mij was 2025, het jaar van de Hoop, een jaar tussen hoop en vrees. Uiteindelijk is de hoop hetgeen de mensen op de been houdt. De hoop die mensen paaseieren laat zoeken, de hoop die familiebanden herstelt, de hoop die de kunstenaar in iemand naar boven brengt. De hoop die ervoor zorgt dat mensen doorzetten, soms tegen alle verwachtingen in en soms tegen de klippen op.

Wisseling van penningmeester

Bas van den Bouwhuijsen is acht jaar penningmeester van het Straatpastoraat geweest. En daarmee was ook zijn tweede termijn vol. Als bestuur zijn we Bas zeer dankbaar voor zijn jarenlange toegewijde en deskundige zorg voor de financiën van het Straatpastoraat. Hij heeft het al die jaren echt vanuit zijn hart gedaan, goede contacten onderhouden met onze subsidiënten en het administratiekantoor, en hij was zeer betrokken bij onze doelgroepen. Gelukkig kon Bas al in de voorbije maanden het financiële stokje overdragen aan de nieuwe penningmeester Willem Zwitserloot. Willem is al penningmeester van het Inloopschip/maatschappelijke opvang en zit daarmee al enkele jaren dicht bij het vuur. De overdracht is geruisloos verlopen.

Dank aan Bas en een hartelijk welkom aan Willem!

Op de foto Bas links en Willem rechts

Financieel verslag 2025

Dit financieel verslag geeft een toelichting op de rekening en verantwoording over het jaar 2025 en op de begroting voor de periode 2026–2028, zoals opgenomen in de volgende pagina's van dit jaarverslag. De kascontrole over het verslagjaar heeft plaatsgevonden op 27 februari 2025, onder toezicht van notaris en oud-voorzitter Maarten van den Oord.

Inkomsten – totaal € 96.283

De inkomsten van het straatpastoraat bestaan in belangrijke mate uit structurele bijdragen van congregaties, fondsen en maatschappelijke organisaties. Voorbeelden hiervan zijn het Kansfonds, de gemeente Den Bosch en een bijdrage van het San Damiano klooster voor de huisvesting. Deze bijdragen vormen al jarenlang het financiële fundament onder het werk van het straatpastoraat. In 2025 zijn deze inkomsten stabiel gebleven en leveren zij een belangrijke bijdrage aan de continuïteit van de organisatie.

Een belangrijk deel van de inkomsten bestaat daarnaast uit incidentele, maar ook meer structurele giften van instellingen en particulieren. In 2025 bedroegen deze giften ruim €24.000. Dit laat zien dat het werk van het straatpastoraat op brede steun kan rekenen. Door activiteiten, ontmoetingen en zichtbaarheid in de stad blijft het mogelijk nieuwe donateurs en sympathisanten aan het werk te verbinden.

Ook projectbijdragen leveren een waardevolle bijdrage aan de inkomsten. Zo werden bijdragen ontvangen via onder meer Vincentius en voor activiteiten rond Kerst. Daarnaast leverde het spaargeld van de stichting in 2025 rente-inkomsten op van €2.516.

Uitgaven – totaal € 84.982

De grootste kostenpost binnen de begroting zijn de personeelskosten. In 2025 bedroegen deze €63.580. Met deze middelen wordt het werk van de straatpastoor mogelijk gemaakt: aanwezigheid op straat, contacten in de maatschappelijke opvang, spreekuren en de begeleiding van vrijwilligers.

De kosten voor liturgie en pastoraat bedroegen in totaal €6.158. Deze kosten hangen direct samen met de uitvoering van het pastorale werk en omvatten onder andere projectkosten, vrijwilligerskosten en

activiteiten rond vieringen en ontmoetingen. Voorbeelden hiervan zijn vieringen rond Kerst en Pasen, de nieuwsbrief, trainingen en ondersteuning van vrijwilligers.

Daarnaast worden incidenteel financiële bijdragen verstrekt aan mensen in acute nood via de zogenaamde benevolentiegelden. Ook worden waar nodig identiteitsbewijzen vergoed voor mensen zonder vaste woon- of verblijfplaats.

De huisvestingskosten voor het gebruik van ruimtes in het San Damiano klooster bedroegen in 2025 €11.000. Verder maakt de stichting beperkte kosten voor kantoor, administratie en bankzaken.

Resultaat: + €11.301

Het boekjaar 2025 sluit af met een positief resultaat van €11.301. Het realiseren van winst is geen doel van de stichting. Wel is het belangrijk een gezonde financiële buffer op te bouwen. Deze buffer maakt het mogelijk om onverwachte kosten op te vangen en biedt ruimte om het werk van het straatpastoraat verder te ontwikkelen wanneer dat nodig is.

Balans per 31 december 2025

BALANS	2025	2024
Financiële middelen	203.968	192.007
Vorderingen	336	287
Totaal Activa	204.304	192.295
Eigen Vermogen	168.958	168.804
Resultaat lopend jaar	11.301	154
Totaal Eigen Vermogen	180.259	168.958
Schulden & Vooruitontvangen bedragen	24.045	23.337
Totaal Passiva	204.304	192.295

Met het huidige eigen vermogen beschikt het straatpastoraat over een solide financiële positie en blijft de continuïteit van de organisatie voor de komende jaren gewaarborgd.

Prognose 2026 – 2028

Voor de komende jaren wordt uitgegaan van een stabiele inkomstenbasis, waarbij structurele bijdragen van fondsen, congregaties en de gemeente een belangrijke rol blijven spelen. Tegelijkertijd blijft het noodzakelijk om actief te investeren in fondsenwerving en het versterken van het netwerk van donateurs. Aan de uitgavenzijde blijven de personeelskosten de grootste kostenpost binnen de begroting. De meerjarenbegroting laat zien dat de totale uitgaven de komende jaren licht zullen stijgen, onder meer door loonontwikkelingen en indexatie van kosten. De begroting voorziet in beperkte tekorten in de komende jaren. Deze kunnen worden opgevangen uit het aanwezige eigen vermogen.

ANBI-status en dank

Het Straatpastoraat Den Bosch heeft als kerkelijke instelling de ANBI-status. Dit betekent dat giften aan het straatpastoraat fiscaal aftrekbaar zijn.

Wij danken alle donateurs – groot of klein – voor hun betrokkenheid en steun. Dankzij hun bijdragen, en dankzij de inzet van vrijwilligers en partnerorganisaties, kan het straatpastoraat zijn werk blijven doen voor mensen die dat het hardst nodig hebben.

Namens het bestuur van Straatpastoraat Den Bosch
 Willem Zwitserloot, Penningmeester

Financiële verantwoording 2025

	Realisatie 2025	Realisatie 2024	Realisatie 2023
Inkomsten			
Structurele subsidies	€ 33.050	€ 31.950	€ 32.750
Kansfonds/ Franciscus	€ 9.080	€ 9.080	€ 9.080
Gemeente	€ 17.500	€ 15.250	€ 15.250
Leyefonds	€ 5.000	€ 5.000	€ 5.000
Bijdrage San Damiano klooster	€ 8.000		€ 7.900
Overige giften (≥€1.000 per gift)	€ 18.250	€ 16.500	€ 14.500
Projectbijdragen:			
* Vincentius	€ 850	€ 510	€ 400
* Zorg algemeen/ Kerst/ Pasen			€ 2.000
* Levensmiddelenproject			€ 3.350
* Tempeliers/ Kerst	€ 1.140		
* Overige	€ 898	€ 2.132	€ 3.215
Rente spaargeld	€ 2.516	€ 3.292	€ 1.999
TOTAAL INKOMSTEN	€ 96.283	€ 83.714	€ 95.444
UITGAVEN			
<i>Totaal personeelskosten</i>	€ 63.580	€ 62.831	€ 56.726
Kosten liturgie en pastoraat			
Projectkosten			
* Kerst/ Pasen	€ 1.153	€ 873	€ 2.548
* Kunst	€ 70		€ 317
* Zorgproject	€ 74		€ 230
* Nieuwsbrief	€ 424	€ 656	€ 373
* Training		€ 261	€ 627
* Overige		€ 39	
Vrijwilligerskosten	€ 1.728	€ 828	€ 508
Representatiekosten			
Reiskosten			€ 131
Benevolentiegelden	€ 1.364	€ 900	€ 1.440
Pastoraat overige/ afronding	€ 270	€ 183	€ 276
Identificatiebewijzen	€ 1.075	€ 1.014	€ 400
<i>Totaal kosten liturgie/pastoraat</i>	<i>€ 6.158</i>	<i>€ 4.754</i>	<i>€ 6.850</i>
Huisvestingskosten			
* Huur San Damiano klooster	€ 11.000	€ 11.000	€ 10.400
* Vernieuwen Clarazaal			
Kantoorkosten	€ 120	€ 135	€ 69
Overige kosten			
* administratiekosten	€ 3.131	€ 4.309	€ 2.926
* Lidmaatschappen	€ 542	€ 189	€ 268
* bankkosten	€ 450	€ 342	€ 131
TOTAAL UITGAVEN	€ 84.982	€ 83.560	€ 77.370
TEKORT (-) / OVERSCHOT (+)	€ 11.301	€ 154	€ 18.074

Bedragen afgerond in €

BEGROTING 2026-2028

(Bedragen afgerond in €)

INKOMSTEN	2026	2027	2028
Subsidies			
* Congregaties	€ 31.000	€ 29.500	€ 28.000
* Gemeentesubsidie	€ 17.500	€ 18.500	€ 19.000
* Kansfonds/ Franciscus	€ 6.000	€ 6.000	€ 6.000
* Huisvesting bijdrage	€ 8.000	€ 8.500	€ 8.500
* NetwerkDAK Noodfonds			
* Vincentius	€ 1.050	€ 1.103	€ 1.158
* Projectgiften	€ 5.000	€ 5.250	€ 5.513
* Overige giften	€ 24.000	€ 28.800	€ 31.000
* Rente spaargeld	€ 2.250	€ 2.363	€ 2.481
TOTAAL INKOMSTEN	€ 94.800	€ 100.015	€ 101.651
UITGAVEN			
Verdeling inzet straatpastoor 32 uur per week			
* Op straat/ maatschappelijke opvang	€ 42.774	€ 44.057	€ 45.379
* Spreekuur	€ 7.439	€ 7.662	€ 7.892
* vrijwilligers begeleiding	€ 3.719	€ 3.831	€ 3.946
* Vieringen	€ 5.579	€ 5.747	€ 5.919
* Overige	€ 7.439	€ 7.662	€ 7.892
<i>Totaal personeelskosten</i>	<i>€ 66.950</i>	<i>€ 68.959</i>	<i>€ 71.027</i>
Projecten			
* Kunst/ jaarthema	€ 1.313	€ 1.378	€ 1.447
* Pasen	€ 1.050	€ 1.103	€ 1.158
* Kerst	€ 1.050	€ 1.103	€ 1.158
* Vincentius	€ 1.050	€ 1.103	€ 1.158
* Nieuwsbrief	€ 709	€ 744	€ 781
* Overige	€ 2.100	€ 2.205	€ 2.315
<i>Totaal projectkosten</i>	<i>€ 7.271</i>	<i>€ 7.635</i>	<i>€ 8.017</i>
Kosten liturgie en pastoraat			
* vrijwilligerskosten	€ 893	€ 937	€ 984
* kosten liturgie	€ 210	€ 221	€ 232
* reiskosten	€ 158	€ 165	€ 174
* training/ overige	€ 525	€ 551	€ 579
* benevolentiegelden	€ 2.625	€ 2.756	€ 2.894
<i>Totaal kosten liturgie/pastoraat</i>	<i>€ 4.410</i>	<i>€ 4.631</i>	<i>€ 4.862</i>
Algemene kosten			
* huisvestingskosten	€ 11.000	€ 12.000	€ 12.000
* kosten administratiekantoor	€ 4.725	€ 4.961	€ 5.209
* Lidmaatschappen	€ 263	€ 276	€ 289
* kantoorkosten	€ 158	€ 165	€ 174
* bankkosten	€ 473	€ 496	€ 521
<i>Totaal algemene kosten</i>	<i>€ 16.618</i>	<i>€ 17.898</i>	<i>€ 18.193</i>
<i>Kosten onvoorzien</i>	<i>€ 158</i>	<i>€ 165</i>	<i>€ 174</i>
TOTAAL UITGAVEN	€ 95.406	€ 99.288	€ 102.273
TEKORT (-) / OVERSCHOT (+)	-€ 606	€ 727	-€ 622

